

XXIII ORAVATONNI

23. Oravatonna kilpaillaan Mynämäen Mahliossa - maastossa, joka on saanut levätä kilpailuilta ja kuntorasteilta useamman vuoden ajan. Maasto rajoittuu pohjoisesta tiehen, jonka toisella puolella kilpaillaan ensi vuonna - niin ikään pitkää suunnistustaukoa viettäneellä alueella. Maasto on laakeaa, pienipiirteistä ja suurelta osin 'aikuista' metsää, jossa suot, avokalliot ja tiheiköt, perinteiseen mynämäkeläiseen tapaan, vuorottelevat. Laakeutta rikkovat muutamat jyrkätkin mäet, jotka testaavat kilpailijoiden ketteryyttä, rämäpäisyyttä ja voimaa. Tiheiköt peittävät paikoin tehokkaastikin näkyvyyden, kulkukelpoisuuden hieman vaihdellessa. Kokenut suunnistaja löytää kuitenkin Raimo Jalosen tekemästä kartasta itselleen nopeimman reitin. Maastoa halkova, kilpailun ajaksi suljettu, tie on yksi harvoista sivistyksen merkeistä. Sen tehtävä on tarjota ratkaisevia minutteja.

Liiallisella vauhdinpidolla on mahdollista pilata oma kilpailu monella tapaa, mutta varsinkaan määrällä kelillä jyrkille kalliorinteille sammaleineen ei kannata antaa mahdollisuutta pilata seuraaviakin kisoja. Erityisesti viimeisessä mäessä on rasteja runsain mitoin - joskin koodien tarkistelu on muutenkin lämpimästi suositeltavaa toimintaa.

Melko eheä maasto on nautittavalla tavalla raskasta. Voittoon nousee vahvalla määrätietoisella suunnistuksella, hyvillä oivalluksilla ja pienellä nokareella rohkeutta. Onnea, sitäkin tarvitaan!

Tomi Mattila

Ratamestari, radat H/D15-

Omalta osaltani kyseessä on ensimmäinen "iso" ratamestarointityö. Kiitokset kaikille avustajille, joita vastaan olen joutunut omia ratkaisujani puolustamaan. Erityiskiitos nuorten ratamestarille, Jamolle, jonka kokemuksen annoin eniten työhöni vaikuttaa.